

Begrundelse for ansøgningen

Sagen handler om en konflikt der udspringer af gældende miljølovgivning, mere specifikt rensning af spildevand.

En meget væsentlig element i hele sagen er en tinglyst kendelse fra 1957, som helt blev tilsidesat i både by- og landsret.

En uddybende forklaring

For at få en forståelse af hele sagen henvises til artiklen [Katastrofale domsforhandlinger i by- og landsret af en simpel spildevandssag \(se bilag 1\)](#)

Udgangspunktet er, at Stationsvejen har en tinglyst kendelse fra 1957 (**se bilag 2**) og tinglysning (**bilag 3**), hvor daværende Væggerløse kommune kun skulle betale 20 % af omkostningerne til etablering og vedligeholdelse af den rørlagte grøft der afleder ejendommenes regn- og spildevand til en fyldegrav for enden af vejen.

Vejsens resterende 15 parthavere betaler så resten nemlig 80 %. Og igennem årene har fyldegraven udviklet sig til et perfekt rodzoneanlæg hvor alle næringsstoffer bliver omsat til ny biomasse uden målbar forurening af et vandområde, som kommunen måske/måske ikke har målsat efter vandplanerne.

I stedet for at forfægte hovedparten af ejerskabet til den rørlagte grøft og det lavteknologiske renseanlæg, accepterer forsvarsadvokaterne at det offentlige har overtaget grøften med renseanlæg incl. pligt til vedligeholdelse. (For at det ikke skal være løgn er Forsyningen først for nylig blevet klar over at der på Stationsvejen var et spildevandsanlæg de skulle vedligeholde.)

En adfærdsklage over Martin Wouters advokat er sendt til advokatnævnet hvor 5 vigtige punkter nedenstående er angivet. Hele klagen er også vedhæftet (**se bilag 4**).

1. I følge Landvæsensnævnets kendelse af 1956 har beboerne på Stationsvejen bekostet 80 % af anlægsomkostningerne og Væggerløse kommune de resterende 20 %. Der står ikke noget i kendelsen om at kommunens andel på 20% bliver forøget fordi de renholder, vedligeholder og oprenser den projekterede åbne grøftestrækning til fyldegraven på Stationsvejens regning. Hvorfor blev det ikke fremført?
2. Der står ingen steder skrevet i nogen lovgivning at spildevand (vand med næringsstoffer) skal tilsluttes et centralt renseanlæg. Men i flere miljølove står at man skal sikre en god økologisk tilstand i målsatte vandområder. Hvorfor blev det ikke fremført?
3. Det havde været oplagt at forlange dokumentation af kommunen på hvor og hvor meget Stationsvejens spildevand belastede den økologiske tilstand i kommunens målsatte vandområder. Hvorfor blev det ikke fremført?
4. Når et grønt naturligt renseanlæg har løst renseopgaven i en 60 årig periode, vil det være at krænke proportionalprincippet (Der må således ikke kræves mere indgribende foranstaltninger end nødvendigt til sikring af miljømæssigt forsvarlige forhold), hvis status ændres fra et lavteknologisk decentral løsning til et højteknologisk central løsning. Hvorfor blev det ikke fremført?
5. Hvorfor blev jeg og andre der havde belastende oplevelser med Guldborgsund Forsyning ikke indkaldt som vidne? Det ville helt afgjort have styrket Martin Wouters sag.

Konklusion:

Igennem 60 år har beboerne på Stationsvej i Væggerløse levet stille og fredeligt og affaldsvandet har naturen omsat til ny biomasse i fyldegraven med det unikke rodzonerenseanlæg for enden af vejen. (Det ligger så lavt og kystnært at drikkevandsindvinding ikke er tilladt). Det har virket så godt og krævede minimal vedligeholdelse uden energiforbrug, at kommunen trods vedligeholdelsespligt på beboernes regning, helt havde glemt at det eksisterede.

Udover en tinglyst kendelse er Proportionalitetsprincippet krænket i de 2 domme.

Proportionalitetsprincippet siger "Tilsynsmyndigheden bør altid ved anvendelse af påbud være opmærksom på, at de påbudte foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til den aktuelle forureningsrisiko. Der må således ikke kræves mere indgribende foranstaltninger end nødvendigt til sikring af miljømæssigt forsvarlige forhold."

Selv hvis fyldegraven ikke opfylder kravene til et renselanlæg kan der ikke opkræves vandafledningsbidrag før stikledning til den nye centrale løsning er ført frem til grundgrænsen på Wouters ejendom. For indtil dette tidspunkt er han underlagt en tømningsordning. Og i [skrivelse fra Miljøstyrelsen \(bilag 5\)](#) af 5. januar 1988 står, at der ikke kan opkræves vandafledningsbidrag fra ejendomme der er tilsluttet en kommunal tømningsordning.

Så også fra denne vinkel er landsretsdommen problematisk.

Som afslutning henvises til: Højesteretsdommen U 2004.2087 H (Tølløse sagen), der er meget lig Stationsvejens situation, som konkluderer

... Parterne er enige om, at spildevandsafledningen ikke ved landvæsenkommissionskendelse eller kommunalbestyrelsesbeslutning er overgået til offentligt spildevandsanlæg ... Tølløse Kommune har i sine spildevandsplaner anført Soderup Øst som "område ... uden egentlig kloak". Det forhold, at kommunen som vejbestyrelse gennem årene har forestået vedligeholdelsen af den rørlagte vejgrøft, som beboerne udledte deres spildevand til, kan ikke føre til, at det samlede spildevandssystem kan anses for et offentligt, jf. lov om betalingsregler for spildevandsanlæg. ...

Masnedø den 13. juli 2017

Jørn Rasmussen